

Van man naar mens

Onlangs stond in de Optimist een artikel met als titel: 'De moeizame tocht van man naar mens', van Adriaan Hoogendijk. Hij studeerde filosofie, seksuologie en genderstudies. Hij geeft een aantal essenties weer met oog op de verhouding man-vrouw en hun maatschappelijke ongelijkwaardigheid. Hieronder volgt een samenvatting met tevens door hem weergegeven uitspraken van een tweetal bekende schrijvers.

In het socialisatieproces moest het meisje in het jongetje naar de achtergrond verdwijnen. Niks voelen, niks huilen, niks tederheid. Jongetje moet man worden, erboven staan, het allemaal weten, leidinggeven, hun vrouwen en kinderen beschermen, oorlog voeren, hun mannetje staan, brood op de plank brengen. Al deze aspecten zijn zichtbaar in het motoriek van mannen, hoe ze bewegen, lopen, vaak stram, niet soepel.

Het testosteron giert door jonge mannenlijven, ze willen iets, ze moeten iets, ook van elkaar, terwijl jonge vrouwen daar veel minder mee bezig zijn. Vrouwen zijn eerder uit op liefde en mannen eerder uit op seks.

De cultuur is dominant. De maatschappelijke druk om man te zijn en als man te leven, vrouw te zijn en als vrouw te leven, staat voor veel mannen en vrouwen authenticiteit in de weg. Want hoe is het om een echte vriendschap met een andere man te hebben? Vooral bij oudere generaties blijft de uitwisseling vaak op rationeel niveau, gaat vooral over concrete zaken in de buitenwereld.

Als kerngegeven zegt hij: op de eerste plaats moeten mannen leren voelen, daarvoor openstaan, meer luisteren naar het lichaam, een toenemend lichaamsbewustzijn. Maar de maatschappelijke druk om man te zijn en als man te leven staat authenticiteit in de weg. Mannen die heel snel praten, hebben vaak geen of weinig contact met borst- en buikgebied, waar nu juist allerlei gevoelens, emoties en verlangens te vinden zijn. Gevoelens verwoorden heeft een zekere training nodig. Zo ontstaat van binnenuit steeds meer kracht, een meer innerlijke verbinding die de noodzakelijke basis wordt naar andere mensen. Hoe dieper de verbinding met jezelf, hoe dieper die ook met een ander kan worden.

Dorothee Sölle zegt in haar boek *Sympathie*: 'Mannen kunnen minder gemakkelijk hun binnenwereld, hun gevoelsleven ontsluiten dan vrouwen. Mannen willen dan iets dóen, praten over gevoelens behoort niet tot hun reguliere scenario's. Mannentaal is niet echt toereikend om adequaat gevoelens uit te drukken.'

John Bradshaw zegt in *Wanneer koesteren hoop betekent*: 'Ik geloof dat om zich een man te kunnen voelen de kleine jongen in ons de liefde van een man moet hebben gekregen. Vele vaders lieten hem emotioneel in de steek, daardoor heeft de kleine nooit de liefde van een man voor een man ervaren, leerde niet zichzelf als man lief te hebben.'

We verlangen naar de heelheid die we ooit hebben meegemaakt, dus ook naar het jongetje wat we als meisje en naar het meisje wat we als jongetje langs de kant van de weg hebben laten staan.

Een vriendelijker toekomstbeeld is de androgyne man, die zowel zijn mannelijke als zijn vrouwelijke kwaliteiten, gevoelens en energieën toelaat en in de wereld durft te zetten. Daarmee kan de culturele splitsing in man en vrouw weer worden geheeld. Ook mannen mogen trots zijn op hun gevoelsleven en hun intuïtieve vaardigheden. Uiteindelijk wordt een man dan mens en in staat tot bloeiende relaties en ontstaat een situatie die recht doet aan zowel mannen als vrouwen.

Osho over man en vrouw:

Man en vrouw verschillen wezenlijk, zijn tegengesteld en daarom is er zoveel aantrekkingskracht. Maar ze zijn gelijk, niet ongelijk.

Het vrouwenlichaam bestaat voor een totaal ander doel. Het heeft een andere functie t.o.v. het mannenlichaam. Het draagt een baarmoeder en niets is belangrijker, het hele voortgaande fenomeen van het leven gaat er doorheen, de poort naar deze wereld. En daarom moet zij ontvankelijk zijn met haar baarmoeder, een opening gericht op het uitnodigen van het onbekende, een gastvrouw met de man als gast.

Daarom is de hele psychologie van de vrouw anders. Zij is niet-agressief, zij wacht, neemt geen initiatief en de man komt op zoek naar haar.

Alle wapens die de man tot nu toe heeft geproduceerd zijn projecties van de mannelijke seks, projecties van de penis. Voor een man is het van waarde het leven te riskeren vanwege een soort penetratie in de mysteries van het leven.

De man heeft wetenschap gecreëerd, vrouwen niet. En hoe verder het doel, hoe aantrekkelijker. De man wil de Everest, de maan bereiken, en wil verder gaan.

De frase 'zoeken naar waarheid' is man-gericht, voor hem het meest waardevolle woord, er achteraan om het te veroveren, zoals de natuur.

De hele focus van de vrouw is natuurlijker dan de man. De man heeft iets in zich dat altijd zoekt naar het onmogelijke en een vrouw kan diep tevreden zijn als moeder.

Biologen zeggen dat er in de man, de vader, een onbalans is door de geboorte met de asymmetrische XY-chromosomen. In de vrouw, de moeder is het met XX gebalanceerd. Vanaf de eerste dag na de geboorte is de jongen rusteloos, terwijl het meisje op haar gemak is. Die rusteloosheid doet energie verdwijnen. Alles in aanmerking genomen, is de vrouw de krachtigere sekse: ze leeft langer. Vrouwen hebben meer tolerantie, meer weerstand, zijn meer lichaamsgericht, terwijl de man in zijn hoofd leeft, meer mentaal is, waardoor de man zwakker is want de mind kan niet zo sterk zijn als het lichaam.

In de climax van spiritueel zijn, worden de mannen ook vrouw, evenzeer als de vrouw ook man wordt. Een vrouw moet het onbewuste in het bewuste transformeren, haar irrationele in het redelijke, haar geloof in onderzoek, haar afwachten in een beweging.

En een man moet zijn beweeglijkheid, zijn rusteloosheid tot een rust, een stilte brengen, zijn twijfel in vertrouwen en zijn rede oplossen in het irrationele. Van beide zijden moeten ze in beweging komen, want een mannelijke mind is half en een vrouwelijke mind is half en ze kunnen nooit het totale zijn kennen. Beiden moeten uit hun statische posities komen, vloeibaar worden, in elkaar oplossen, asexueel worden, zodat transcendentie wordt bereikt en seks verdwijnt, die bestaat door de verdeling. De scheiding moet worden losgelaten zodat je het geheel kunt worden.

Uit: Osho, The Book.

Een bijdrage van Prem Abhay.